

Conferințele generale preoțești

În timpurile acestea grele, când Biserica ortodoxă primește prea des dureroase lovituri, atât din partea conducătorilor cât și din partea co-zilor de topor trecute în rândurile dușmanilor de neam și lege străbună — preoțimea — dela Bresteni și până'n Buhuși, din Războeni la Pipirig, s'a strâns grămadă în capitala județului spre a-și recapitula atacurile primite în cursul anului trecut și pentru a-și eteli inimile în lupta grea ce se anunță la orizontul Bisericii ortodoxe.

Constatări generale: Politicismul obiect a fost găsit făcându-și sinistra meserie de disoluție sufletască; alegerile generale din Iunie, și cele parțiale din August, ne fac dovada tristă. Problema calendarului, această nenorocită trambolină pentru demagogii lipsiți de scrupule a fost speculată și de data aceasta. — Mântuirii libertății de conștiință au lucrat cu liberalismul lor disolvant. — Învățătorul P. Drăgușanu cu răposata-i ziaristică, l'am gasit autor de teatru imoral, lovind în public Biserica noastră. Damiani însă nu răsar pe toate văile! Avem însă nădejdea că vrednicul nostru Sub-Revizor școlar care și-a justificat înaltul post ce deține prin examenul obținut — în mod strălucit —, va pune la punct imaginația bolnavă a acestui literat...

În asociația învățătorilor din jud. Neamț cred că se va spune cu vântul în această chestiune față de preoțime. — Sus??? Francmasoneria lucrează de zor în aplicarea unei noi curbe de sacrificiu — 12 la sută pentru preoțime, cu efect retroactiv; uniți și francmasonii de la finanțe ne lovesc la mir! Vorbele urâte la adresa noastră exprimate în comisiunile bugetare sunt în raport direct cu obrazul celor ce le-au exprimat! Și cred ei că noi vom capitula? Nici odată! Vom găsi în noi atâta duh apostolic ca să nu lăsăm Biserica noastră pusă în fața dușmanilor. Dovada? Entuziasmul cu care s-au desbătut problemele fundamentale: Pregătirea preoției și mijloacele pentru susținerea Bisericii noastre. — Dacă conducătorii ne părăsesc, dacă cultura stă indiferentă față de noi, atunci vom face front comun cu orfanii, șomerii și cu toți nedreptățiți veacului! — Biserica noastră va fi azilul tuturor asupriților, disprețuiților — Biserica șomerilor. — Vom trăi din mizeria nedreptății și vom îndrepta toate suferințele necăjite către Searele lumii. — Isus Hristos ca să usuce lacrimile suferințelor. — Iar ceata fariseilor și cărturarilor francmasoni vom demasca-o lumii că lucrează ca cârțile în subteranele francmasonice, la dislocarea edificiului României Mari, zidit cu sânge de eroi ai credinței creștine.

— Preoțimea adunată în conferința generală n'a cerut salarii, nici vechități; ci dreptul de existență și respectarea muncii ce ea depune în tot ceasul pentru înălțarea sufletască a țării noastre. — Iată, dar, să știe toată suflarea din jud. Neamț pentru ce ne-am adunat anul acesta în conferința generală.

Preot M. Gavrilă

Citiți și răspândiți „Avântul”, ziar scris în întregime de profesorii secundari din localitate.

Plătiți abonamentul pe anul 1931.

SĂNĂTATE. LUMINĂ.

Cetind articolele d-lor Grigorevici și Turcu, din No. 112 al Avântului: „Satul arde...” și „bursele fiilor de săteni”, imive-niră în minte deodată alte articole, publicate mai înainte în Reformatul și Avântul; și care pot fi recitite, pentru o mai bună edificare. În Reformatul, vorba un marter ocular de halul în care se găsea, atunci, spitul județean. Se descria starea lui precară, loc-calul dărăpănat, neingrijit și lipsa completă de medicamente. Nimeni nu a deszis cele afirmate, prin urmare erau adevărate. Totuși această stare deplorabilă nu a putut determina o acțiune anumită, acțiune care se impunea și care ar fi scutit pe d-l Grigorevici de spectrul balerinelor tana-siene. Se făcea un spital modern, înzestrat cu tot confortul și de cari ar fi profitat și țărani — acei stâlpi pe cari să sprijină țărâ-nismul. Teatrul — cât e de mare și impozant — nu-l vede lumea, deocamdată. Aceasta ne-o spun cele 50 veturi dela Secția I din primăvara trecută. Pe lângă acestea, d-l Tănase e bătrân și cine știe dacă va mai ajunge să-și eteleze grafiile în fața sălei

arhipline a noului palat al teat-rului. În această treabă s'a cam răsturnat preceptul meren repe-tat de răposatul Dumitru Sturza: Primul a trăi, deinde filosofare. E lucru însă neîndoies că visul d-lui Grigorevici, ca Piatra să aibă și un spital bun se va rea-liza, deși în condiții mult mai anevoioase, date fiind împrejură-rile vitrege a vremurilor de față. Și de acolo se vor ridica rugi fierbinți de mulțumire din partea acelor ce-și vor recăpăta sană-tatea care este temelia de granit a unei națiuni. Să ne reamintim ce făceau Grecii și Romanii pen-tru sănătatea cetățenilor și nu vem mai precepeți atenția ce acordăm asistenței sociale. Aceasta este partea întâi: sănătatea.

Să trecem la partea II: lumina minții și a sufletului. Domnul Prefect Dușu Isăcescu a suprimat acel mic ajutor dat, sub formă de burse, fiilor de țărani harnici și dornici de învățătură — dar lipsiți de mijloace. Ori cum este și din partea lor o năzuință lău-dabilă de a se lumina prin școli și ar putea fi încurajați „cu din ale lor”. Repede mi-a venit în minte acel pemelnic de cheltueli

publicate în No. 109 al Avântu-lui sub formă de: diurne, depla-sări, reprezentări, ore suplemen-tare, permise de cale ferată, etc. cheltueli cari au format anexe bunioare a salariului d-lui Gh. Marș — nașenal-țărânist.

Și iată cum să răsfrânge ad-ministrația d-sale asupra țărănilor cu bunăvoință și încrederea că-dera a ajuns acolo unde a ajuns — prefect administrativ al jude-țului Neamț. Acum economiile trebuiesc făcute tot din partea ță-ranilor. Cred, d-le Turcu, că a-cesta-i explicația pentru cari prefectura taie subvenția acordată Internatului Al. Maxim: Acepe-rirea gelurilor. — Se formase o comisiune — așa particulară — care să verifice sumele ce au fost înghițite pe alătură cu le-fușoara cuvenită pe drept; dar cele aflate, numai comisia le știe. Reparația s'a făcut acum: D-nul prefect Dușu Isăcescu taie bur-sele acordate Internatului Al. Maxim pentru ajutorul fiilor de țărani.

Acesta este sfârșitul celor publicate în No. 109 al avântului — epilegul cum se zice. —

N. BORȘ

CE-AM VĂZUT LA PIATRA

Nu odată s'a spus că întreaga noastră cultură are un caracter mai mult cărturesc decât este în realitate pe un simț practic foarte redus: și că de aici iz-vorăște și prejudecata după care omul așa zis cult nu trebuie să se întindă la vorbă decât cu oameni de seama lui. Noroc că de răul acesta nu suferim numai noi; ci — o spune și Gustave Lebon — toate națiile de obârșie latină care sunt mai prost dotate în lupta cu nevoile mici și de fiecare zi ale vieții, decât anglo-saxonii.

Un prieten român, azi redactor la marea gazetă englezăscă Manchester Guardian ne spu-ne odată că toate paltele toate muzeele, toate discursurile noastre lustruite, însărit tot ce socotim noi că constituie o probă de cultură și civilizație româ-nească, nu fac nici o ceață degerată în ochii unui om de pe malurile Tamesis care mai poate vedea încă în România oameni descultați, cai cu solda-urile jupuite pâine necoaptă mai mult miez decât conja, sau mai

mulți înși mâncând din acelaș blid. Și credem că mândrii fii ai Albionului au dreptate să judece așa de aspru și de sumar o nație care, cine știe câtă vreme va mai trece, până să și impue în viață acea regulă de oșel britanic: the right man in the right place.

Dar ce-am văzut la Piatra? Mai nimic... Pe o zi noroasă, cu spic de lapoviță și vânt, o școală primară de băieți făcea prin oraș o plimbare de învăță-turi practice văzute pe teren.

Au intrat și la pompieri unde pe lângă tulumbe, cai și hamuri, copiii au dat de o carcă a-șezată în grajd pentru oștii țării cari ar urea să știe cum miroase o noapte întreagă ba-lega de cal.

Bine înțeles, s'a explicat co-piilor că asta e o încăpere nu tocmai comodă dar bine meritată pentru un oștan care ar umbla fără bumb la capelă, sau n'ar mânui cum se cuvine țesala; și că ar trebui introdusă și la școală pentru elevii lenegi și bătuși. La esire, cârdul de

copii au trecut pe lângă namila de bronz a lui Kogălniceanu legată cu otgoane de un car de tortură și privind fără nă-dejde spre cerul cu nor și zodii călătoare. Câțiva ștengari s'au oprit, au răs și s'au jucat cu barbișonul leașpn al conului Mihalache; dar nimeni, dintre conducători nu le a dat vre-o deslușire, așa cum se făcuse lângă carcara din grajd...

Și era frig, și bătea vântul... Și mulți dintre copilași, trență-roși, cu trăistulele spânzurate de gât, erau în picioarele goale. Buzele, mâinile și durligele le erau vinete ca porumba. Tremurau... Dar nu erau trîști: copilăria e entuziastă și lesne iertătoare. Sau poate că aștep-tau miraculoșii saboți făgăduiți de sus de tot, dar cari nu se văd încă nici măcar în chip de bușteni sosind pe Bistrița la vale.

Și toate astea se întâmplau, într-o zi friguroasă de toamnă, în numele și spre cinstirea Minervei, zeița înțelepciunii și desigur și a bunătații.

Joachim Botez

Orașul Piatra-N., orașul cărpelilor

S'a eprit indiguirea ca să înceapă experiența asfaltului.

Vrând nevrând trebuie să mă ocup de chestiuni edilare. Rog pe cititori să mă creadă că nu urmăresc denunțări, administrative profesoratul imi dă destul de muncă și nici nu vreau să intru ec gloria nimăui, ba din contra aș vrea să laud și să mulțumesc inițiativelor sincere și bune, dar e revoltător să vezi nepriceperea unora, îngâm-farea altora și demagogismul de paradă și peste tot cărpeala care se face acestui oraș cu minunate daruri naturale și ce cărpeli ces-lisitoare sunt azi numite experiențe!

Așteptăm să se publice sume-le cheltuite cu experiența asfaltului și cu un început de dig trambii și în toate gazele, fericitul dig care pare să nu se mai isprăvească!

Căci digul lădat, digul salvator, s'a oprit tocmai acolo unde curentul Bistriței amenință să pătrundă în oraș, tocmai în dreptul schelei fa-briceei de hârtie și fabricii Diehler.

Cetățenii și d-l președinte al comisiei interimare trebuie să știe că se mai slăbește încă acest mal prin spărturile făcute chiar acum de fabrica de hârtie pentru scoaterea taburilor dela vechia conductă de apă a fabricii.

De către cine s'au eprit aceste lucrări și pentru ce?

Se opune, poate, d-l director al fabricii de hârtie la continuarea acestor lucrări de apărare a unui oraș sau nu mai ajung banii ca să se continue și experiența cu as-faltul? Cetățenii vor și trebuie să

știe cui să mulțumească și cine va purta răspunderea?

Cândva, tot se vor vedea cheltu-ielile și se vor aprecia urmările ne-priceperi, îngâmfarei și demagogis-mului, căci nu poți califica decât nepricepere lipsa unui plan siste-matic de lucrări utile în ordinea lor de urgență. Între asfaltarea unei străzi bine petruită cum era str. Cuza-Vodă și între îngrijeritoarea amenințare a inecurilor, ce este o-are mai urgent de prevăzut și de de lucrat?

Se vor vedea urmările mândriei de „așa vreau așa fac” căci cetă-țenii n'au cerut străzi asfaltate. Au cerut însă și cei lucrări de apărare.

Se vor aprecia de bunii cetățeni care ar dori să scape de pacostea cărpelilor de amenințarea distrug-ei avântului și chiar vieții lor, urmările demagogismului politic așa de scump edihilor noștri din fruntea primăriei și prefecturei. Căci se

Conferința d-lui I. D. Ștefănescu

D-l profesor I. D. Ștefănescu, conferențiar la Universitatea catolică din Paris pentru istoria artei bizan-tine, fost conferențiar la școala de Belles Artes din București și cu-noscute mai de mult publicului nostru, a conferențiat Duminica trecută la 1 Noembrie, despre „Expoziția Colonială din Paris”.

Cu o dexteritate rară, mult umor, fin irenic a distrat auditoriul timp de 2 ore, fără ca să ne simțim obosiți, trecând dela o chestiune la altă cu multă ușurință și abili-tate. D-sa a întrebuintat și câteva șarje foarte bine plasate împotriva societății noastre românești și im-potriva felului nostru de a gândi. Ne-a arătat într-o expunere largă cum poate contribui biserica și știința la dezvoltarea societății o-menești. Optimismul, priceperea, ideea umanistă a Franței a fost cât mai pe larg demonstrată și tot așa a fost scoasă în relief, per-sonalitatea octogenarului mareșal al Franței Lyautey, membru al Academiei franceze și creatorul expoziției coloniale, arătând astfel lumii întregi cum poate contribui umanismul la civilizarea poporului barbar din coloniile țărilor Europei.

Orașul ne-a condus în parcul Vincennes unde avut loc ex-poziția colonială, demonstrând cu lux de cuvinte și fraze maestros alcătuite, partea artistică a expo-ziției. Fiecare parte colonială și-a mutat aici un petec de pământ colonial, cu particularitățile sale, și cea ce a dat o latură cât se poate de interesantă a fost popu-lația indigenă, adusă, firește în număr restrâns, aici la Paris. O habilonie de limbi și obiceiuri.

Conferențiarul a insistat mai mult asupra templului din Angkor, repre-zentând arta indiană din Tschampa și Kambodscha. Minunată creațiune a lumii după învățăturile lui Budha, reprezentate p in mii de statui și relieturi. Expunerea a fost făcută cât mai plastică.

La expunerea expoziției din pa-rișionul italian a insistat conferențiarul mai ales asupra bisericii celei rare din secolul al II d. H. cu mosai-curile cele minunate.

Duși de conferențiarul nostru prin cei 75 de km. de drum, am fost conduși seara din nou la poarta principală de intrare, pe lângă „Cită d'information” atunci când luminile se aprinseră în expoziție, când mulșumanii își începuseră rugăciunea lor de seară și când Spahii francezi plecară, cântând „la chamade”, retragerea.

Al. Grigorevici

spune că se face această porțiune de asfalt pentru ca să vadă cetă-țenii că și comisia interimară a lucrat ceva. La malul Bistriței și Cuciului nu se văd lucrările ce s'ar face. Lumea nu se primblă pe acolo. Deci nu nevoia — ci grija la-udelor exploatare pentru viitoarele alegeri.

Când, oare, vom deveni mai serioși? Când, oare demnitatea vor fi încredințate celor ce n'au nevoie de asemenea procedee de lingu-șire înșelătoare a mulțimei?

Prin coloanele acestui ziar am fi dispuși să aducem toate laudele, celor care s'ar dovedi sinceri și desinteresaji sprijinitori ai nevoilor cetățenilor și orașului nostru, dar nu putem răbda păcatele trecutului care continuă. Mai ales acum când banul este strâns cu lacrimi, trebuie cheltuit cu multă grijă și pricepere.

Procedându-se în grabă și numa-continuuarea în pag. 4-6

O faptă minunată

Încă de astă vară un apel a părintelui Matasă (repetat în luna trecută) chema pe toți doritorii de mai bine la o constatare, în numele Direcției educației populare. Constatarea avea de scop înfruntarea în localitate a unei secțiuni a cunoscutelor societăți de tunism „România”, cu menire nu numai de a înlesni membrilor înscriși cercetarea faptelor străine, dar și mai mult de a face cunoscute frumusețile ce înmănează orașul și județul nostru.

De așa zisele „societăți de tunism” fiind indecibile înfricoșate, mărturisim că am pășit cu teamă pragul localului unde se ținea întrunirea.

Dar ascultând din colțul nostru cuvintele de cumpănă socoteală și de adăncă înțelegere a celui ce ne chemase, am înțeles că o faptă minunată va să se închege.

S-au arătat acolo că minunile ce le include în sânul său județul acesta al nostru, sunt unice în țara Moldovei. Dela termecătoarea vale a Bistriței numită de profesorul Mehedintzi, o „Elvejie a României” cu toanele lui Căne și cu plutele ei, cu coltoanele sibiștii a lui Hogas, până la mănăstirile vechi cu Agapia picurilor lui Grigorescu și cu Ceahlăul bătrânul paznic al Moldovei, întinerind în fiice primăvară. (Dar priviți acum, măcar din piață, Dvs. stimabili conștienți ce nu puteți sau nu vreți să părăsiți bătaura țâgului. Il veți vedea aci schipitor cu salbele de nestemate a maniei de zăpadă de pe culmi, aci trecând prin toate nuanțele de culoare, în pragul faptului de seară). Un colț de rai vară, pentru îndrăgostiții de natură, o insulă de liniște, cu mănăstirile ce ne stau dovadă (cum frumos arată și prietenul Turcu în No. trecut) așa e județul nostru.

În orice țară însă, frumusețea naturii nu rămâne în seama vulturilor și a singurătății. Azi când județul nostru neagrul scoate așa de greu barul, frumusețea naturii îi poate fi un izvor de câștig. Căci

papusul mai mic sau mai mare a călătorului înscamnă bani aruncați în punga localnicului.

Nu trebuie să ne gândim numai decît la Elveția, țară ce trăiește aproape numai din industria frumuseților naturale, ca să arătăm că nu exagerăm nota. Noi însă am avut prilejul să vedem prețușindeni, chiar în neînsemnata Jugoslavie, încercări de a atrage vizitatori. În trenuri, gări sau hoteluri, plânse minunate mângăie ochul și îmbie călătorul spre locuri necunoscute. Desigur, nu avem lecurile cele mai frumoase din Europa. Dar avem destule pentru a reține pe bogătașul român ce fugă în Elveția să urce un munte, sau să-și găsească un colț de liniște.

Dar... este un dar și câte vor mai fi! Cine încearcă să se aventureze spre celturile județului nostru, nu uită ușor drumurile rele, podurile inexistente, sau pesteră ce ia servii de adăpost și așa dat reumatism. Dar nu are nevoie să iasă din oraș. Încercă cineva să doarmă în hotelurile noastre. Nu degeaba suntem vestiți pe țară, cu cele mai murdare și mai ploșnițoase locuri de însemnă, care se numesc hotelurile Pietrei.

Să găsească călătorul o oază curată, să aibă un mijloc civilizat de transport și la capăt în mijlocul naturii sălbatice un căpătîi omeneșc, iată ce trebuie să se facă neapărat. Măcar pentru a sp. la rușinea, de pe obrazul Pietrei noastre climatice.

Și părintele Matasă, la muncă sa benevolă sprijinită pe un program unde toate îmbunătățirile sunt prevăzute, n'a cerut decît atât: în schimb unei înscrieri și a unei bunăvoințe din partea a cât mai mulți, un obol de 300 lei anual. E greu de scos un ban acum? Nu, căci îl dăm, chiar negustorește vorbind, tot spre binele nostru.

Și Doamne! Credem că măcar așa vom înțelege fapta aceasta minunată, piatră grea care cere umeri numeroși,

Victor Andrei

Post Scriptum.

Articolașul subsemnatului, din numărul trecut al gazetei noastre, — privitor la „Săracu Cogălniceanu” — cel găzduit în șura pempieriei, — a deșteptat oarecari susceptibilități, unele manifestate, într'un anume chip, — altele încă neexprimate, după câte cunosc până în vremea de față.

De aceea mă văd nevoit să adaug ceva. D-l N. Ioaniu n'ar fi așteptat indemn dela noi pentru a da statuii lui Cogălniceanu locul ce i se cuvine, ștergând din memoria noastră spectacolul ciudat al demontării din vechiul loc. De-a pe lângă spiritul de inițiativă cu care este înzestrat, — mai are și acca calitate de a asculta și sugesii din afară, atunci când este de înfăptuit ceva. Și am credință că demonstrând pe Cogălniceanu atunci, o făcea nu cu gând „de calău” și că — dacă rămânea primar, azi, statua se găsea remontată într'un loc de cinste, — pe care i-ar fi putut găsi.

Aceasta spre cinstirea lui Cogălniceanu și spre cinstirea celui în vestit cu puterea de a face un lucru frumos.

Azi nu se mai poate face nimic?

A. A. Rotundu

Orașul Piatra-N., orașul cârpelilor

urmare din pag. 1-a

de ochii lumii, orașul rămâne cârpit și tot amenința de distrugere.

Scriu aceste rânduri cu îngrijorare că se risipește și puținul ce a mai rămas din venitul primăriei cu lucrări de lux și nu de absolută nevoie. În schimb, se amână sau se neglijează nevoi urgente și de mare pericol.

Regret că drumul bun a fost părăsit și de d. preș. al comisiei interimare și de d. prefect.

N. PASCU

Propagandă

Suntem informați că d-l Leon Mrejeru a fost în propagandă la sate cu care ocazie a vorbit și de combaterea bolilor sociale. Aprobăm în totul ac. astă procedură — mai ales că d-l Mrejeru nu se mărginește numai la vorbe, ci făgăduiește că va slăni să se facă pe la sate infirmerii înzestrate cu cele mai necesare medicamente pentru a veni în ajutorul multmii suferinde. Aceste infirmerii, întreținute obligator de comunele rurale — vor fi conduse de agenți sanitari pricepuți, puși sub imediata conducere a medicului primar al județului. La nevoie s'ar putea crea școli pregătitoare de astfel de agenți, recruți din absolvenții a 4 clase secundare. Astfel s'ar crea un deșeu însemnat pentru aceștia și s'ar face un început de educație igienică a satelor.

Noi care cunoaștem mentalitatea sătenilor și starea lor economică, credem că echipele volante vor contribui puțin la îmbunătățirea stărei sanitare a satelor, fără a se stabili centre absolut fixe la sate de unde să se imprăștiie gratis sănătate. Dacă d-l Mrejeru reușește să facă aceasta își crează un drept neprecupețit la recunoștința țărănilor și a prietenilor lor.

Accident

Mașina No. 1 a Prefecturii de județ trecând Vinerea trecută, cu viteză pe șoseaua Piatra-Bacău a lovit cu putere căruța locuitorului Vasile C. Teacă din Sihleștea ce se întorcea spre casă, la punctul Fântâna lui Cihinet. Căruța a fost aruncată în șanț, calul ucis iar căruța sfărâmată complet.

Locală

Pe toate fronturile și în toate partidele, liniște.

Un fel de apen generală și o desnaideje învâlbătoare.

Șefii de partide fac proiecte de ajun.

Nu mai D-l primar Matasă lucra în vederea alegerilor.

Internă

Reduceri și iar reduceri. Săptămăna ce s'a scurs n-are adus:

1) Armonizarea salariilor, impozitul global de 8 la suta întinzându-se și asupra salariilor dela 4000 lei în jos. Chestiunea a fost discutată în ultima conferință a secretarilor generali de ministere, când s'a hotărât și o nouă încadrare a funcționarilor statului fixându-se norme noi de salarizare. Un impozit special va fi hotărât prin lege și asupra funcționarilor particulari.

2) Bugetul Ministerului Instrucțiunii se anunță cu o reducere de 40 la sută la material.

Dacă amputările bugetului nu puteau să provoace decât panică,

Cunoștință personală

Întâmplarea de mai la vale n'are decît singura calitate: că e perfect adevărată. Dacă nu credeți, puteți întreba și pe Bădia Costică fostul judecător dela ocolul urban din P. N. — dela care am auzit-o și care n-are asigurată că s'a petrecut fiind el în sedință.

Se judeca un proces civil, amestecat și cu oarecari prevederi ale codului penal. Speța, nu n-are decît Bădia Costică — dar era cam următorul caz:

Un oarecare era reclamat că profitând de faptul că niște găște rătaucau fără stăpin pe străzi, le-a închis în curtea lui, declarându-se stăpin de drept așa cum era și de fapt după închiderea porții în urma păsărilor sacre ale lui Jupiter Capitolinul.

Păgubașul însă, n'a fost de aceeași părere și refuzându-se de către noul proprietar gășile, i-a deschis proces, — acuzându-l de furt și cerându-i restituirea păsărilor buchișoare.

În ziua procesului, reclamantul și-a pus un avocat tânăr care s'a oferit să-i salveze giștile. Și s'a întâmplat ca avocatul să fie tocmai amicul meu Bonbon Small, doctor în drept și începător în mestegug. La drept vorbind era primul proces și se bucura că-l câștigă singur. Și știți... începutul anevioe... Mă rog, ce să mai spun?

D-l avocat are cuvântul — zise Bădia Costică, după ascultarea depozițiilor. Amicul Bonbon simți cum i se oprește un nod în gât, făcu fețe-lete, uită toate parafratele recitate de prin coduri și...

D-le avocat, aveți cuvântul, — îi dădu zor Bădia. Bietul Bonbon se opini și începu mai departe:

D-le judecător, reclamantului i-a fost sechestrat giștile fără nici un motiv și fără știința sa, — ceace ar putea constitui delictul de furt. Reclamantul însă neagă fără rușine acest fapt care este prevăzut de codul penal art. cutare și curare.

Și pe măsura ce vorbește se aprinde, citează articole dicționale latinești și franceze, iar la urmă, roșu și emoționat, dă să-l facă praf și pe reclamant și pe împărtășitorul dreptății, într-o fulgerătoare perorație.

„Domnule judecător, vă rog să admiteți reclamantului cererea sa îndreptătită, și vă rog domnule judecător cu atât mai mult cu cât eu însuși știu cum s'a petrecut cazul, fiind vecin cu reclamantul și cunoscând giștile personal”.

Bădia Costică s'a făcut că strănută în batistă și a admis acțiunea. Dar amicul meu Bonbon Small a avut atunci odată cu primul și... ultimul proces.

DELA VALE

Cronica Politică:

discursul ținut de M. S. Regele la deschiderea expoziției Academiei de înalte studii agricole a adus în schimbul o undă de îmbălbătire. Problema asociației de producție torănești experimentată personal de M. S. pe moștile regale și promisiunea solemnă ca se va da o soluție favorabilă convergenței agricole, ne dovedesc grija Regală pentru cea mai însemnată clasă din țara noastră.

Externă

Cu ocazia alegerilor din Anglia a reușit partidul conservator a d-lui Baldwin cu o majoritate zdrobitoare de voturi. Partidul liberal a obținut peste 50 de mandate. Învingerea pentru partidul laburistilor, unde n'a reușit nici măcar șeful partidului, d-l Henderson.

Litvinov, comis. rul de externe al republicii sovietice din Rusia a vizitat capitala Turciei, Ankara. Cu această ocazie a avut întrevederi diplomatice cu Kemal-pașa și Ismet-pașa, ministrul de externe al Turciei. S'a prelungit tratatul de

amicie și neagresiune între ambele țări.

Japonia tratează cu China direct în chestiunea Manciuriei. Pactul de arbitraj din partea Chinei a fost refuzat de Japonia, care n'are încredere în tratatele încheiate cu China. Rusia concentrează contingente mari de trupe la frontiera Manciuriei ca direct interesată în conflictul Chino-Japonez.

În insula Cipru au izbucnit mișcări naționaliste, cerând alipirea insulei la Grecia. Anglia care are mandatul asupra Ciprului a intervenit, exilând pe mitropolitul Ato-den, cupul în mișcările naționaliste în insula Malta. Poporul și parlamentul grecesc privesc cu simpatie aceste mișcări.

România a prelungit tratat de amicie încheiat cu Italia încă în anul 1926 pe timpul guvernării mareșalului Averescu. Tratatul a fost prelungit numai pe 6 luni, dar fiind noua constelație politică a Europei.

Sfințirea bisericii din Târdeni — Valea lui Ion

Duminică, 1 Nov. a avut loc în satul Târdeni din com. Valea lui Ion — Jud. Bacău, sfințirea unei biserici, durată din zid, cu daniile drept credincioșilor satelor Târdeni și Valea lui Ion.

Clădirea bisericii costă aproape un milion de lei.

Singura donație ce s'a făcut acestei biserici a fost 5000 lei, dăți de prefectura județului Bacău.

Biserica aceasta e o însemnată biruință a ortodoxismului, într-o regiune contaminată de pacostea catugărilor calendarist.

Relevăm aici voința tenace a preotului paroh D. Capșa, care — dat fiind mediul contaminat în care a activat — a știut totuși, să clădească, numai cu truda și dania poporului Sf. Sale, o biserică de totată frumusețea. Și, mai relevăm, totodată, puterea Sf. Sale de convingere: a convins zeci de țărani să părăsiască stilul vechi și să vie la biserică pe care au ocolit-o atâtea vreme.

La sfințirea bisericii părintele Capșa, a fost — ca în ceruri — mai mare bucurie de întoarcerea acestor tii tălăciți, în ceata drept credincioșilor.

Sfințirea a săvârșit-o Prea Sfințitul Ilanion Marcea Arhiepiscop al Episcopiei de Roman, însoțit de pr. Burnaru, rețerit și de pr. protoereu de Bacău, în prezența a peste 3000 de suflete.

Solemnitatea a fost deosebit de înălțătoare.

As stent

Grădile Comisiunei interimare

Nevoile traiului sunt multe. În preajma unei grijorare procurării lemnelor și alimentelor se vede pe toate fețele. Cu leata scăzută, neplătită de câte-va lei, funcționarilor ca și negustorilor cu afacerile proasie, așteaptă macar ctenirea pietei.

Se observă însă că zarzavaturile, în special ceapa și va za s'au scumpit în ultimul timp îngrozitor.

Ceapa dela 1 leu kilogramul, la 4 lei și 5 lei varza dela 1 leu căpâfina, la 4 lei cu tendința de urcare. Ce face administrația Comunală sau județiană?

S'a interesat cineva dacă în altă parte se poate găsi mai efîn? Să zicem că în județul nostru ar fi lipsuri de aceste zarzavaturi. Dar se pot lăsa speculatorii să jefuiească populația nevoiașă, mai ales în vremurile acestea? Toți sătenii de e valea Bistriței se aprovizionează din orașul nostru. Scumpirea se simte depe acum.

Nu se pot aduce a este zarzavaturi din alt județ, cu calea ferată? Trebuie să se vină în ajutorul populației nevoiașă din oraș și județ, îndepărtându-se speculatorii.

Cine are datoria, să se ocupe serios de aceasta? Și la timp!

Se vinde uzina electrică ca să se acopere datoriile comunei.

Se vorbește prin ziarele locale că d-l I. Matasă preș. comisiei interimare s'a dus la București ca să trateze cu o societate oarecare concesionarea uzinei electrice. Că d-za nu vrea să concesioneze, dar să asocieze acea societate cu pământ. Tare mi-e trică că va face ca și cu societatea de asfalt. Verbeșet plănuește, până ce se încheie. Să dea Dumnezeu să nu fie așa.

Am ajuns oare acolo, ca să plătim datoriile și preștiile unora, să vindem și ceace avem mai de preț? Doar știm ce s'a petrecut cu toate concesionările.

Să luăm exemplul dela chibrituri și venturile monopolului. Bătrânii noștri știu să răscumpere dela societățile străine: cai ferate, uzine, etc. Noi să le vindem ca să ne acoperim datoriile?

Ce vremuri, dar mai ales ce oameni vrednici de el! Se mai zice că celălaltii, nu-și plătesc datoriile pentru lumină și apă. Sunt datorii de milioane! Destul de trist că am ajuns la această educație cetățenească. Primării nu poate furniza lumina și apa gratuit. Dar tot atât de adevărat e că și autoritățile au risipit economile, s'au vârat în cheltuieli exagurate, mărind mereu bugetul la cheltuieli. Nici o milă pe punga contribuabilului!

Aceasta nu-i o tristă, o descurajatoare neîncredere a cetățenilor în autorități?

Ar trebui să începem prin a restabili această încredere.

N. PASCU

Duminică 8 Noembrie ora 4 fix după amiază va avea loc la Casa Națională „Regina Maria” din localitate, a treisprezecea Săzătoare Literară-Artistică din anul acesta. D-l Profesor A. Grigorevici va conferința „Din trecutul dureros al Ardealului. Programul va fi complectat cu o parte artistică.

Cursuri libere de limba și literatură Franceză. Înfîințează D-nele Spiro-Paul și Costescu Cursurile se vor ține după amiază pentru elevii la Liceul de băieți, iar pentru elevii la Liceul de fete.

La aceste cursuri se pot înscriși și p. ritulari.

Inscrierile se fac strada Carol 59.

Serviciul la toate, necăsătorită, cunoscind bucătăria se caută Bul. Regina Elisabeta 15.

La Bibliotecă Ionescu

Se găsesc de vânzare, registre speciale pentru înscrierea băuturilor intrate și eșite, alcătuite conform noilor dispoziții ministeriale — art. 221 — care obligă pe fiecare cârciumar să le țină.